

Het geluid van naderend onweer

Onder bovenstaande titel is er een nieuw boek verschenen bij uitgeverij In de Knipscheer van Eric de Brabander. Dit keer gaat het om een verhalenbundel.

VAN EEN ONZER VERSLAGGEVERS

De uitgeverij schrijft erover: „Veelzijdig als zijn romans is ook de robuuste verhalenbundel 'Het geluid van naderend onweer'. Onheil lijkt de titel aan te kondigen en daar is regelmatig sprake van in de verhalen. Tegen de

De omslag van het boek.

kleurrijke achtergrond van het Caribisch gebied vinden De Brabanders, soms sinistere, fantasieën plaats. Dat kan de kust van Boka San Michiel zijn waartegen de zuidenwind beukt, de statige buurt van Mahaai op Curaçao en zelfs het Surinaamse dorp Pikin Sleen. De Brabanders verhalen brengen je naar verrassende oorden en gebeurtenissen.”

Als voorbeeld wordt het verhaal over de binnenwateren van Tucacas in Venezuela genoemd, het verhaal van Duitsers met een schimmig oorlogsverleden. Maar er is ook een verhaal over de baai van Playa Kalki in Westpunt waar vissers een onvoorziene vangst doen. „Het ontstaan van het heelal, een genadeloze tandarts of het opduiken van een bronzen schroef, letterlijk alles kan een rol in zijn fictie spelen. Curaçao komt ook in dit proza van De Brabander regelmatig voor. Soms gezien vanuit een steeg achter de kathedraal van Pietermaai, soms met de ogen van buitenaards leven in een andere tijdsdimensie”, aldus In de Knipscheer. De uitgever vervolgt: „Eric de Brabander ontloopt zich in 'Het geluid van naderend onweer' als een meester in het genre van het spannende, intrigerende korte verhaal. Hij schrijft zijn verhalen eerder in een Amerikaanse traditie en geest, waarbij Amerikaans gelezen kan worden als Noord- en Latijns-Amerikaans, dan in een Nederlandse. De Brabanders short stories zijn echt wonderlijke, vreemde verhalen, surrealistische en magisch-realistische verhalen. In die zin zijn het als het ware 'fantastische vertellingen', zo eigen aan de Nederlandstalige literatuur van Curaçao.”

Speciaal voor het *Antilliaans Dagblad* stelde de auteur een van de verhalen uit het boek ter beschikking. Een 'sneak peek' van wat de lezer van het volledige boek te wachten staat.

Het geluid van naderend onweer - Verhalen
Vormgeving omslag Cleo Maxime
Gebrocheerd in omslag met flappen,
244 blz., 18,50 euro
ISBN 978-94-93214-04-0
Maart 2021

Peter Pan

Die avond, nadat Peter Pan zeker wist dat iedereen in huis in diepe slaap was, duwde hij het raam van zijn slaapkamer wijd open. Tinker Bell zat al in de dakgoot op hem te wachten.

„Kom je nog?” vroeg ze ongeduldig...
„Wie is Tinker Bell mama?”
Esther legde het boek naast haar zootje op het hoofdkussen en antwoordde: „Dat is Peter Pans beste vriendinnetje Peter. Een elfje.”
„Ik heet ook Peter”, zei Esthers zootje. „Ik kan ook vliegen, net als Peter Pan.” Esther lachte. „Dan ben jij ook betoverd door de elfjes.”
„Nee mama. Niet door de elfjes. Ik kan gewoon vliegen.” Esther boog zich voorover en drukte een kus op Peter's voorhoofd.

„Misschien word jij wel een straaljagerpiloot als je groot bent. Zal ik papa vragen om het verhaaltje af te vertellen?” Peter knikte. Hij was eigenlijk best moe. Zijn moeder stopte hem nog eens flink onder en kustte hem nogmaals. Het bedlampje liet ze aan zodat zich een vredige schemering door de kamer verspreidde. Ze liep naar het raam en trok de gordijnen dicht voordat ze de kamer uitliep en de deur zachtjes achter zich sloot.

„Jouw beurt Javier”, zei ze tegen haar man die geërgerd de krant

naast zich neerlegde. Zonder te antwoorden liep hij met grote passen naar de slaapkamer, deed de deur open en constateerde dat zijn

zoon in diepe slaap was. Hij liep terug naar de woonkeuken waar zijn vrouw met de rug naar hem toe driftig een pan aan het uitschrobben was met een Brillo-sponsje.

„Is er nog koffie?” vroeg hij.
„Daar staat het Nespresso-apparaat”, antwoordde Esther bits terwijl ze met het Brillo-sponsje naar het glanzend zwarte ding zwaaide. „Ik weet echt niet hoe het met ons verder moet Javier.”

„Hoe bedoel je?” vroeg haar man. Hij was weer in zijn fauteuil weggezakt, zonder enige aanstalten te maken om koffie te zetten.

„Ik heb je telefoon bekeken. Die

hele whatsappgeschiedenis met Tony heb je niet eens gewist.”

„Waarom zou ik? Het is wat het is”, antwoordde Javier. „Het is wat het is”, snauwde Esther. „Wist je niet wat het was voordat je iets met mij begon?” „De natuur laat zich niet buigen”, zei Javier zonder stemverheffing. „Dat is wat ik de afgelopen jaren geleerd heb. Je schikt je er maar in. Dat zal ik ook moeten. Per slot van rekening hebben we samen een kind.”

Peter sloeg zijn ogen open. Hij hoorde zijn ouders tegen elkaar praten. Het leek alsof zijn moeder boos was, alleen kon hij niet ver-

staan wat ze zei. Langzaam trok hij de dekens van zich af. Hij steeg op van het bed en met een trage schoolslagbeweging zwom hij door de kamer naar het raam. Voorzichtig, zonder geluid te maken draaide hij het openslaande raam naar buiten. De geur van pas gemaaid gras prikkelde zijn neus. Peter vond dat een lekkere geur. Hij ademde diep in voordat hij zich afzette van de vensterbank en naar de mispelboom zwom. Hij draaide er een rondje omheen en bekeek het troepiaalnest dat hoog in de boom, onbereikbaar voor katten, aan een dunne tak hing. Als hij van bovenaf

In de mispelboom hangt het nest van een troepiaal.

FOTO FEMIA COOLS

Peter houdt van het verhaal van Peter Pan.

Peter Pan en Tinkerbelle.

Tony rijdt in een glanzende sportauto.

Moeder deed met stuurse gebaren de afwas, haar mond vertrokken in een ontevreden grimas.

Over de auteur

Eric de Brabander (Curaçao, 1953) studeerde tandheeldkunde in Nederland, werkte enige tijd aan een universiteit in New York en keerde daarna definitief terug naar Curaçao. Hij debuteerde als schrijver in 2009 met de roman 'Het hiernamaals van Doña Lisa'. Daarna volgden 'Hot Brazilian Wax of het Requiem van Arthur Booi' in 2011, 'De supermarkt van Vieira' in 2013, 'Het dilemma van Otto Warburg' in 2016 en 'De vergankelijkheid der din-

gen' in 2018. Van Het hiernamaals van Doña Lisa kwam in 2021 een Papiamentse vertaling (door Lucille Berry-Haseth) uit, met ook een Amerikaanse uitgave op komst in een vertaling van Olga Rojer. Van 'De supermarkt van Vieira' verscheen in 2020 een Amerikaanse editie, vertaald door Scott Rollins.

En zo meldt de auteur zelf: „Deze maand komt in Pittsburg de Engelse vertaling van mijn roman 'De supermarkt van Vieira' uit.”

Het zesde boek van Eric de Brabander is inmiddels uit.